HIERONYMUS
Klosterneuburg, 2. Hälfte 12. Jh. Seite 9r
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=446
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

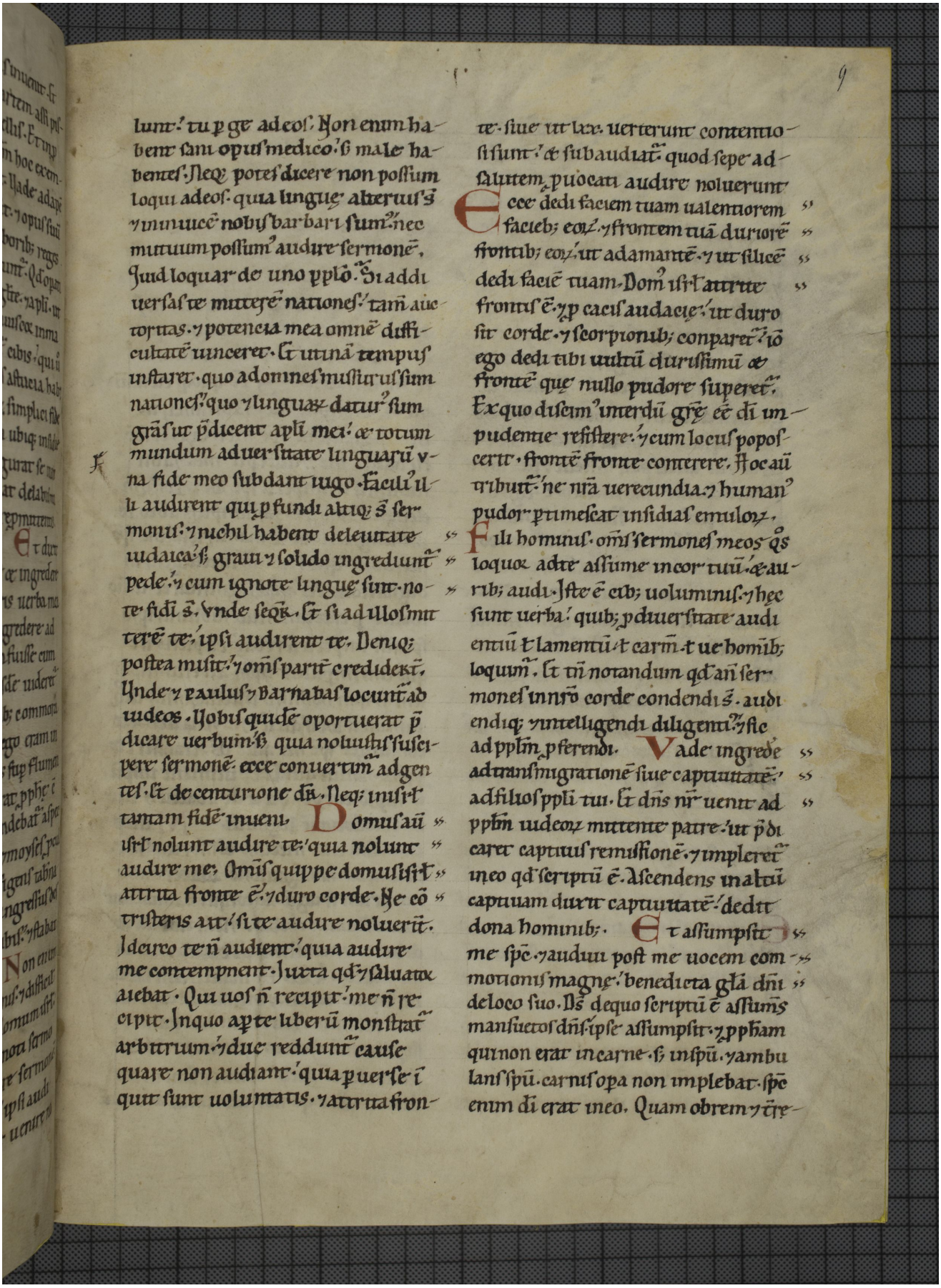

lunt: tu p ge ad eos. Non enim ha-
bent sani opus medico: s; male ha-
bentes. Neq; potes dicere non possum
loqui ad eos. quia lingue alterius s
y in inuicē nobis barbari sum⁹: nec
mutuum possum⁹ audire sermonē.
Quid loquar de uno pplō. Si addi
uersas te mitterē nationes: tam auc-
toritas. y potencia mea omnē diffi-
cultatē uinceret. Et utinā tempus
instaret. quo ad omnes missurus sum
nationes: quo y linguarū datur⁹ sum
grās ut p̄dicent apli mei: et totum
mundum aduersitate linguarū v-
na fide meo subdant iugo. Facili⁹ il-
li audirent qui p fundi altiq; s̄ ser-
monis. y nichil habent de leuitate
iudaica: s; graui y solido ingrediunt
pede: y cum ignote lingue sint. no-
te fidi s̄. Vnde seqr. Et si ad illos mit-
terē te: ipsi audirent te. Deniq;
postea misit: y om̄s parit credidert.
Vnde y Paulus y Barnabas locunt ad
iudeos. Vobis quidē oportuerat p̄-
dicare uerbum: s; quia noluistis susci-
pere sermonē. ecce conuertim ad gen-
tes. Et de centurione dr. Neq; in isrl
tantam fidē inueni. Domus aū
isrl nolunt audire te: quia nolunt
audire me. Om̄is quippe domus isrl
attrita fronte ē: y duro corde. Ne cō-
tristeris ait: si te audire noluerit.
Idcirco te n̄ audient: quia audire
me contempnent. Iuxta qd y saluator
aiebat. Qui uos n̄ recipit: me n̄ re-
cipit. In quo ap te liberū monstrat
arbitrium: y due reddunt cause
quare non audiant: quia p uerse i-
quit sunt uoluntatis. y attrita fron-
te. siue ut lxx. uerterunt contentio-
si sunt: et subaudiat. quod sepe ad
salutem p uocati audire noluerunt.
Ecce dedi faciem tuam ualentiorem
facieb; eorū. y frontem tuā duriorē
frontib; eorū: ut adamantē. y ut silicē
dedi faciē tuam. Dom⁹ isrl attrite
frontis ē. y p cacis audacie: ut duro
sit corde. y scorpionib; conparet: io
ego dedi tibi uultū durissimū et
frontē que nullo pudore superet.
Ex quo discim⁹ interdū grē eē di im-
pudentie resistere: y cum locus popos-
cerit. frontē fronte conterere. Hoc aū
tribuit: ne nr̄a uerecundia. y human⁹
pudor p timescat insidias emulorū.
Fili hominis. om̄s sermones meos q̄s
loquor ad te assume in cor tuū: et au-
rib; audi. Iste ē cib; uoluminis. y hec
sunt uerba: quib; p diuersitate audi-
entiū t lamentū t carm̄ t ue hom̄ib;
loquim. Et tn̄ notandum qd an̄ ser-
mones in nr̄o corde condendi s̄. audi-
endiq; y intelligendi diligenti⁹ y sic
ad pplm̄ p ferendi. Vade ingrede
ad transmigrationē siue captiuitatē:
ad filios ppli tui. Et dn̄s nr̄ uenit ad
pplm̄ iudeorū mittente patre: ut p̄di-
caret captiuis remissionē. y impleret
in eo qd scriptū ē. Ascendens in altū
captiuam duxit captiuitatē: dedit
dona hominib;. Et assumpsit
me spc̄. y audiui post me uocem com-
motionis magne: benedicta glā dn̄i
de loco suo. Ds̄ de quo scriptū ē assum̄s
mansuetos dn̄s: ipse assumpsit. y pphām
qui non erat in carne. s; in spū. y ambu-
lans spū. carnis opa non implebat. spc̄
enim di erat in eo. Quam obrem y t̄re-